

fælde, og det er derfor ikke umiddelbart muligt at fastsætte en »nedre grænse« for, om en aktivitet skal anses for hobby eller selvstændig virksomhed.

Hobbypræget aktivitet og produktion anses ikke for selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse eller bibeskæftigelse, hvis den ikke indeholder noget erhvervsmæssigt element og den ikke har til formål at opnå økonomisk udbytte.

Rene hobby- eller fritidsaktiviteter har ingen betydning for retten til at modtage efterløn og kan derfor fortsat udføres uden begrænsning og uden fradrag i efterlønnen.

Forpagtningsafgifter medfører ikke fradrag i efterlønnen.

Efter de gældende regler om arbejdes og indtægters betydning for efterlønnens størrelse sker der ikke fradrag for arbejdsfri indtægter som f.eks. indtægt ved salg af erhvervsvirksomhed, forpagtningsindtægt, udlejningsindtægt, der ikke kan betragtes som erhvervsmæssig, eller renter.

Det er efter grundige overvejelser besluttet ikke at indføre en fradragsregel for forpagtningsindtægter i forbindelse med efterlønnsreformen.

Kombinationsforsikrede medlemmer skal også kunne anvende den fleksible efterlønnsordning og kan optjene samme rettigheder som lønmodtagere og selvstændige. Der vil blive fastsat nærmere regler om indskrænkningen af den selvstændige virksomhed for disse medlemmer, således at deres samlede beskæftigelse ved lønarbejde og selvstændig virksomhed inden overgangen til efterløn anses for at være den hidtidige hovedbeskæftigelse. Virksomheden skal kun indskrænkes, hvis det er nødvendigt for at opfylde kravene i § 74 f, stk. 1 eller 2.

Hvis et kombinationsforsikret medlem har lønarbejde i efterlønnsperioden, medfører arbejdet fradrag i efterlønnen efter de almindelige regler i forslaget. Medlemmet afskæres ikke fra at tage lønarbejde i efterlønnsperioden, uanset om medlemmet også driver selvstændig virksomhed i efterlønnsperioden. Lønarbejdet fradrages i de 962 timer, et medlem, der driver selvstændig virksomhed i efterlønnsperioden efter § 74 f, stk. 1 eller 2, vil kunne få efterløn.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokraterne, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af ud-

valget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

SF har i flere år argumenteret for forandringer i efterlønnsordningen.

Efterlønnen har været alt for ufleksibel, og det har været urimeligt, at der ikke skete modregning for kapitalpension, når det skete for pensioner med løbende udbetaling.

Men i stedet for fornuftige forandringer har regeringen valgt at gennemføre forringelser, som kun i begrænset omfang giver den ønskede fleksibilitet, og som forringer vilkårene for dem, som efterlønnen i særlig grad var tænkt for.

Den efterlønnsordning, som regeringen aftalte med bl.a. Venstre og Det Konservative Folkeparti, er præget af megen individualisme, og den er langt mindre solidarisk end den hidtidige ordning. Kontingentet er sat betydeligt op. Der er indført et særligt efterlønskøntingent. Der er mange ekstra begunstigelser til dem, der kan holde ud og blive på arbejdsmarkedet, mens de mennesker, som vælger at gå af, når de er 60 år, i fremtiden bliver ringere stillet. Dvs. en dårligere situation for dem, som efterlønnen i sin tid i særlig grad var beregnet for - den nedslidte SiD'er og KAD'er. Kan man holde ud, til man er 62 år, stiger ydelsen, og der modregnes ikke for kapitalpension, og kan man holde ud, til man er 65 år, får man en skattepræmie på godt 100.000 kr.

Den hidtidige efterlønnsordning har været præget af en åbenlys urimelighed ved, at efterlønsmodtagere, der samtidig modtog løbende pensionsudbetaling, fik modregning i efterlønnen, mens de efterlønsmodtagere, der f.eks. havde en kapitalpension, ikke fik modregning. Denne forskelsbehandling har SF for længst sagt at der skal gøres op med.

Derfor tog SF heller ikke afstand fra regeringens forslag om, at der også skulle ske modregning i andre pensioner end pensioner med løbende udbetaling, f.eks. kapitalpensioner. Men det siger sig selv, at det er nødvendigt, at der er et bundfradrag, hvilket ikke var tilfældet i den oprindelige aftale mellem regeringen og de borgerlige partier. SF mener også, at bundfradraget kunne have været større mod, at modregnings-